

meldet und Gibt zu Protokoll das hat sich er in Obersteyer Aufhalten, er weis sich zu Erinnern das der ** von * und ** von * sich in Obersteyer Aufhalten.

Ich hatte nicht Geglaubt das in Hausse Oestreich so kalte Seelen Gibt und das einen ser schlechten Aussicht erzeugen, auf unsere Monarchie so wenig Sorgen haben

In ihre Anerkennung und Bewunderung Haus Oestreich, wenig unterstizen, mitverstanden ist auch Bez. Hauptmannschaft *, weil sich dorten vülle Rekrutirungs Pflichtlinge aufhalten. Auch Weibliches Geschlichts von Haimatschein aufhalten

Ich wer werend aufgefordert von Bez. Hauptmannschaft *, dass ich bei eine Penal vun vozug die Rekrutirungs Pflichtlinge stellen sollte, aber wie kann ich das Thun weil sich alle in Obersteyer aufhalten, und dorten befrüdiget werden.

Ich wende mich an die Scharfe blik Gerechtigkeit an die k. k. Bez. Hauptmannschaft * in den valle mit zu Wirken, und den Gesuch an die Löbl. Bez. Hauptmannschaft * überreichen, mit den bemerken bekantzumachen, wer sich nicht nach den erhaltenen Gesuches bünnen 8 Täge Rekrutirungs Pflichtlinge und Weibliches Geschlechts welch sich ane Haimatschein dort befindend oder Aufhalten, sollen sich gleich von dorten entfernen übrigens were mich auf einen andern Weg begeben.

Ich gehorsammst gefertigte bitte eine Löbl. Bez. Hauptmannschaft * gorue Hörämtliches Gesuch an die Löbl. k. k. Bez. Hauptmannschaft * in Obersteyer befördern.“

Bürgermeisteramt der Orts G. * zu * am 23. Juli 1852.
*

Sonet.

'Zmed Gracij treh je znana Evfrozina,
Kar sestri nje, je ona tud' počela:
V veseli družbi bila je vesela,
V obnaši vedno sama le milina.

Da ni nje stanovitnost brez spomina,
Podoba njena kostko je imela;
Ker kakor se oberne kostka bela,
Ostane ji enaka poveršnina.

Če z lic nedolžnih jasna radost sije,
In v rahlih persih blago serce bije:
Od té je više ni lepote ženske.

Če stanovitno brani jo veste,
Če ste Bogu in domu vedno zveste:
Najlepše bote Gracije slovenske!

A. Okiški.

Dopisi.

Iz Notranjske Bistrice. J. B. — Te dni sem prejel od gospod dr. Toman-a sledeče pismo. Prosim, ljube „Novice“, da ga svojim bravcom naznauite. Glasí se tako:

„Slavni gospod! Verli rodoljub! Ko bi ne imel v rokah razveselivnega in terdnega dokaza, da Vaše zaupanje do mene je gotovo, bi se pač moral bati, da me znate imeti za nehvaležnika, ker do danes Vam nisem se zahvalil za zaupnico, ki ste mi jo poslali iz Notranjskega. Vem pa, da zaostalo moje zahvalo boste ravno tako gorko sprejeli kakor pred tedni, — tako gorko, kakor pride iz rodoljubnega mojega za dom in narod plamtečega serca. V tem naj bode izrečena prošnja, da mi zakasnenje odpustite, da me spoznate za nepremakljivega in nepremenljivega rodoljuba — brata Vašega! Izročite pa tudi vsem vsem mojim prijateljom, vsem prečast. gospodom duhovnom, županom, posestnikom, uradnikom in vsem drugim, ki so me neizrečeno razveselili z dokazom svojega zaupanja, moje zahvalo v imenu mojem in posebno pa v imenu naroda našega, ker narodu veljá, kar mi zjedinjeni pred svetom storimo, govorimo in z „zaupom“ poterjujemo! — Zato

pa, spoznavši pravi blagor naroda, pravo korist deržave deržimo se tega pravega spoznanja in oznanujmo ga očitno z besedo in djanjem, kakor nam zakon našega Cesarja in Gospoda pripušča. Podpirajmo se v narodne naprave, kakor čitavnico v Ljubljani, „Novice“ in druge narodne liste, — ne bojimo se nasprotnikov; saj Bog, večna pravica in — postava je z nami!

Našemu narodu mora biti kar vsakemu drugemu, ker pravičen, spošten, pokoren in od Večnega vstvarjen ter obdarjen z bistro glavico, z občutljivim sercom zasluži in sme zahtevati vse pomoči in pravice, s kterimi se bode izobraziti zamogel, kakor drugi narodi.

Vsak naj po svoji moči dela in oznanuje resnico, in resnica bode si priderla pot v vse serca slovenske in morebiti še celó v serca nasprotnikov naših. Vsakemu zaveranju postavljajmo postavo nasproti, in ostanimo pri vsakemu početju resnični, stanovitni in nepremakljivi!

Če nas tréjo težave in brige, ozrimo se k Bogu in zapajmo Njemu, Vsemogočnemu in svoji moči!

Pozdravite Vse rodoljube Notranjske bratovsko! Z Bogom! Vaš dr. Lovro Toman.

V Radoljci 19/10. 1861.

Od Ipave 28. oktobra. — z — Včeraj smo izvedili iz verjetnega vira važno novico, da skupščina goriške okrožne sodnije se je o ministerskem vprašanji enoglasno izrekla za vpeljanje slovenskega jezika v sodniške kancelije.

Iz Senožeške fare 1. nov. — Z *) — Naš gospod kantonski predstojnik je nek te dni svoje uradnike poprašal (to mi je mož resnice povedal), ali si upajo po slovenski uredovati. Odgovorila je večina gosp. uradnikov, da jih je volja v domačem jeziku, kolikor jim je le mogoče, uredovati; kolikor jim pa še ročnosti v slovenščini manjka, da se bo ta reč po vsakdanji rabi sama po sebi sčasoma razvila. Tako je pravo, dobra volja veljá! Slišal sem tudi, da jo naš visoko čislani gosp. predstojnik Klančič slovenščini jako pravičen. Slava takim možem, ki spoznajo, kaj terja blagor naroda! — Burja se je od torka v tiho in deževno vreme spremenila. To naši ozimini dobro hasne, da se tako obraste, da nam je zima ne zaduši.

Na Dolenskem iz Stpč 31. vinotoka. J. K. — Bog nam je letos res dobrega vina dal, akoravno ga ni obilno, kakor smo ga pričakovali. Al kakošna je hvala, katero ljudje Njemu za dobri in nezasluženi dar skazujejo? Koliko vpitja, nesramnih pesem, kletvine in pretepenja se sliši skoraj vsaki večer, posebno pa ob nedeljah in praznikih. Tudi je že marsikteri s kervavo glavo v znamenje svoje pijanosti domú komaj pritapal. Žalostna prigodba naj nam bo v poterjenje tega: Mlad kmet, ne dolgo oženjen, pridivjá pred enim tednom vés pijan iz vinograda domú, začne ubogo ženo zmerjati, kakor je že bila njegova navada. Ona je bila iz sosedove hiše doma, toraj se hoče neusmiljeni gerdun še nad njeno materjo zmaševati. Vés zdivjan plane toraj k

*) Ker je vredništvo vsakega časnika odgovorno za svoje članke, treba je previdno postopati zlasti o takih zadevah, ktere mu niso popolnoma jasne, da se ne zamota sebe in pisatelja v pravdo s kakošno rečjo, ktera bi se tako skazati in spričati ne dala, da bi pisatelj in vrednik pravdo dobila gotovo. Kogar Vi mislite, da je kriv o vaših nadlogah, ne vemo, čeravno radi verjamemo, da so vaše gojzdne nadloge res velike, ker se poterjujejo od več strani. Al kar je o neki drugi pritožbi v poslednji seji deželni odbor rekel, rečemo tudi mi, da s splošnimi besedami ni celó nič pomagano. „To je krivično in ta je krivičen!“ tako se mora naravnost reči na pravem mestu, in to skazati do dobrega. Ako je pa treba, naj se z djanskimi dokazi, na drobno naštetimi, iše pravica še dalje na viših mestih, ki so zato postavljene. Ali se je vse to storilo ali ne, vse to nam ni znano; to pa vémo, da se človek v takih zadevah lahko v zadrego zamota, ako očitno danes o krivdi govori, ki je mu pa včeraj na dotičnem mestu, naj že je bilo iz kakoršnega koli vzroka, ni tako skazati obveljalo, da bi bil krivico poderl, čeravno je res, da se krivica včasih zná pod krinko pravice dobro skriti. Vred.